

Кога времињата се тешки

од страна на

Марк Мекги

Апостолите знаеле за тешки времиња. Тие често пишуваа за тоа како децата Божји можат да се соочат со проблеми и спротивставувања. Бог не нè остави без одбрана.

„Сега праведниот ќе живее со вера ... Сега верата е суштината на нештата на кои се надеваме, доказ за невидените работи“.
Евреите 10:38 - 11: 1

Писателот до Евреите им даде смела изјава на своите читатели. Тој напишал дека „праведникот“ ќе живее според „верата“ и „верата“ е „суштината“ на нештата за кои се надеваме и „доказите“ за невидените работи. Секој христијанин знае дека „верата“ е неопходна за спасение („зашто со благодат се спасувате преку вера“), но многумина забораваат дека „верата“ е како треба да живеете на Земјата. Да се живее според „вера“ не е ништо чудно или невообичаено. Тоа е нормален христијански живот. Ние не зависиме целосно од Бога за вечен живот, тогаш целосно, па дури и делумно зависиме од нас за овој живот на земјата. Само живее со „вера“.

Како примери, писателот ги споменува Авел, Енох, Ное, Авраам, Сара, Исак, Јаков, Јосиф, Мојсеј, Раав, Гедеон, Барак, Самсон, Јефта, Давид, Самоил и пророците. Преку вера, овие луѓе „совладаа кралства, правеа правда, добија ветувања, застапаа лавови, го гаснеа огненото насилство, избегаа од работ на мечот, од слабост станаа силни, восочни воинствени во борбите, се свртеа кон бегството на војските на вонземјаните. Ените

ги примиле своите мртви воскреснати повторно: а другите биле мачени, не прифаќајќи избавување; за да добијат подобро воскресение: И други имаа судење на сурови потсмевања и измачувања, да, покрај тоа, со врски и затвор: Ги каменуваа, ги видоа, се искушуваа, ги убиваа со меч: талкаа низ овци и кози од кози; да биде сиромашен, измачен, измачен; (За кого светот не беше достоин :) тие талкаа по пустини и по планини и во дувли и пештери на земјата. И сите овие, откако се здобија со добар извештај преку вера, не го примија ветувањето. Бог обезбеди нешто подобро за нас, дека тие без нас не треба да бидат совршени. Затоа, кога гледаме дека сме опфатени со толку голем облак од сведоци, да ја оставиме настрана секоја тежина и гревот што не трпи толку лесно и да трчаме со трпеливост на трката што е поставена пред нас, гледајќи кон Исус автор и финиш на нашата вера; кој заради радоста што му беше поставена го издржа крстот презирајќи го срамот и седна од десната страна на престолот Божји “.

Ајде да добиеме неколку дефиниции за зборови за да ни помогнеме да разбереме што значи Бог тука. „Вера“ е пенис. Тоа е „цврсто убедување засновано на слух“. Цврсто сме убедени во она што го слушаме. Без сомнение сме убедени затоа што знаеме дека Оној што ни кажува е Вистински.

„Супстанција“ е хупостаза. Тоа значи „реалност, сигурност, суштина, суштина, основа, гаранција“. Во Евреите 1: 3, Исус Христос се нарекува *charakter tes hypostasis* на Бога. Тој е „претстава за реалноста“ на Божјиот карактер. Кога ќе го видите Христос, ги

гледате Бог и неговиот карактер. Христос можеше да се види, чуе и почувствува. Тој беше вистински за своите ученици. Тој е Божја реалност. Така е и со работите во нашиот живот. „Верата“ што ја имаме во Христа е нашата „реалност“, нашата „супстанца“, нашата „гаранција“.

Верата е реалност „на нештата на кои се надеваме“ (епизоменон). Ова е она што „со желба го очекуваме“. Имаме многу страсти во животот. Тоа може да биде личност, верување, работа, можности да им помагате на другите, работи. Верата е реалност на сè што очекуваме со желба. Верата значи дека она во што се надеваме е „реалност“.

Верата е исто така „доказ за невидени работи“. „Доказ“ е елегант. Тоа е „доказ со тест“. Зборот беше искористен за вистинити докази против обвинетиот што доведе до осуда и укор. „Нештата што не се видени“ е прагматон или блепомен. Тоа значи работи што не можат да се видат од очите. Верата е „доказ“ за нештата што не можеме да ги видиме со физички очи.

Ако се соочуваме со тешки времиња и имаме голема надеж дека работите ќе се подобрат по наш вкус, што правиме? Ние му веруваме на Бога. Имаме вера. Тоа е реалност на нештата на кои се надеваме. Тоа е доказ за она што не можеме да го видиме.

„Верата“ е прекрасна и тешка, лесна и тешка истовремено. Ние сме луѓе. Тоа значи дека сме несовршени и сиромашни. Ние правиме грешки. Ние се плеткаме. Ние ги повредиме и длабоко ги чувствуваме работите. Ние се грижиме. Ние се грижиме длабоко. Ние сакаме многу за работите да бидат подобри отколку што се. Што ни дал Бог да се справиме со сите овие грижи? „Вера“. Ние веруваме во она што Тој го зборува. Прашуваме, а потоа слушајте. Не губиме срце.

Како живееме „живот со вера“? Ние продолжуваме да веруваме во Божјата реч. Продолжуваме да одиме напред, чекор по еден. Ние ги насочуваме грижите кон Христос затоа што Тој се грижи за нас. Ние се молиме наместо да се грижиме. Имаме вера затоа што верата што Бог ја стави во нашето срце и ум во моментот на спасението е „супстанцијата“ и „доказот“ што ни требаат за да ги поминеме тешките времиња. Тоа е повеќе од доволно.